

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกได้มาที่นี่เพื่อศึกษาเล่าเรียน ลูกไม่จำเป็นต้องปิดตาของลูก โดยทั่วไปแล้วผู้ที่ศึกษาศึกษาเล่าเรียน เปิดดวงตาของเขา

คำถาม: ผู้ทำบักติมีนิสัยใดในหนทางของบักติ ที่ลูกๆ ทั้งหลายไม่ควรจะมี?

คำตอบ: ในหนทางของบักติ พวกเขาไปอยู่เบื้องหน้าภาพลักษณ์ของเทพใดก็ตามและเฝ้าแต่ร้องขอสิ่งใดสิ่งหนึ่ง พวกเขาได้ปลุกฝั่งนิสัยของการร้องขอบางสิ่งไว้ในตนเอง พวกเขาไปอยู่เบื้องหน้าลัทธิและร้องขอความมั่งคั่ง แต่พวกเขาไม่ได้รับสิ่งใด ลูกๆ ทั้งหลายไม่ได้มีนิสัยนี้ในเวลานี้ ลูกๆ ทั้งหลายมีสิทธิ์ต่อมรดกของพ่อ ลูกเพียงแต่ต้องเฝ้าแต่มองดูพ่อผู้ที่ไม่มีความกลัว เป็นไปด้วยสิ่งนี้ที่ลูกหารายได้ที่แท้จริง

โอมขานติ พ่อทางจิตนึ่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต นี่คือโรงเรียน แต่ที่นี้ลูกไม่ต้องมองดูรูปภาพหรือผู้มีร่างกายใด ที่นี้ขณะที่กำลังมองดูผู้ใดก็ตาม สถิติปัญญาของลูกควรจะต้องไปหาผู้เดียวที่ปราศจากภาพลักษณ์ ในโรงเรียนความโล่งใจของนักเรียนก็จะอยู่ที่ครูเสมอเพราะอย่างแน่นอนที่พวกเขาต้องรับฟังครูเมื่อครูกำลังสอนพวกเขา และแล้วพวกเขาก็ต้องตอบรับกับครู เมื่อครูถามคำถาม นักเรียนก็จะให้สัญญา “ฉันสามารถจะบอกคำตอบแก่ท่านได้” นี่คือโรงเรียนที่พิเศษสุด เพราะการศึกษาเล่าเรียนนี้พิเศษสุด ผู้เดียวที่กำลังสอนนั้นไม่มีภาพลักษณ์ใดๆ ดังนั้นลูกต้องนั่งด้วยการเปิดตาเพื่อศึกษาเล่าเรียน นักเรียนในโรงเรียนจะนั่งอยู่เบื้องหน้าครูของพวกเขาโดยที่หลับตาของตนไหม? ในหนทางของบักติพวกเขาเคยชินที่จะนั่งปิดตาของพวกเขาและหมุนลูกปิดของลูกประจำ ผู้เองก็นั่งปิดตาของตน พวกเขาไม่แม้แต่จะมองดูผู้หญิง เพราะพวกเขาคิดว่าจิตใจของพวกเขาจะสร้างความชุกช่นร้ายกาจ อย่างไรก็ตามโลกทุกวันนี้หันมาประธาณ พ่อกำลังอธิบายแก่ลูกๆ ทั้งหลายแม้ว่าที่นี้ลูกกำลังมองดูร่างกาย สถิติปัญญาของลูกนั้นก็ไม่วางเว้นในการจดจำผู้เดียวที่ปราศจากภาพลักษณ์นั้น ไม่มีผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนาที่จดจำผู้เดียวที่ปราศจากภาพลักษณ์ขณะที่มองดูร่างกาย ลูกรู้ว่าบาบานั้นกำลังนั่งในพาหนะนี้และกำลังสอนพวกเรา ท่านพูด เป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่ง; ร่างกายไม่ได้ทำอะไร ดวงวิญญาณนั้นรับฟัง เป็นดวงวิญญาณที่รับฟังและถ่ายทอดความรู้ทางจิตหรือความรู้ทางโลก ดวงวิญญาณได้กลายเป็นครูทางร่าง ลูกศึกษาการศึกษาทางร่างกายด้วยร่างกายแต่เป็นดวงวิญญาณที่กำลังศึกษาเล่าเรียนสิ่งนั้น สันสการ์ที่ดีและไม่ดีนั้นก็ได้สร้างสมไว้โดยดวงวิญญาณ ร่างกายนั้นกลายเป็นถ้ำถ้ำ ไม่มีมนุษย์คนใดรู้สิ่งนี้ พวกเขามีสำนึกที่เป็นร่าง: ฉันเป็นผู้หนึ่งผู้หนึ่ง ฉันเป็นนายกรัฐมนตรี พวกเขาจะไม่พูดว่า “ฉันเป็นดวงวิญญาณที่ได้นำร่างของนายกรัฐมนตรีนี้มาใช้” เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจว่าเป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่ง ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลาย ลูกได้รับร่างเพื่อจะเล่นบทบาทของลูกที่นี้แล้ว หากไม่มีดวงวิญญาณใดอยู่ในร่างกาย ร่างกายนั้นก็ไม่สามารถทำอะไรได้ เมื่อดวงวิญญาณจากร่างก็เป็นเพียงซากศพที่นอนอยู่ที่นั่น ดวงวิญญาณไม่สามารถจะมองเห็นได้ด้วยดวงตาคู่นี้ เป็นสิ่งที่ละเอียดอ่อน พ่อพูดว่า: จดจำพ่อด้วยสถิติปัญญาของลูก ลูกมีความรู้อยู่ในสถิติปัญญาของลูกว่าชีพบาบากำลังสอนลูกด้วยผู้หนึ่ง นี่คือเรื่องที่ละเอียดอ่อนที่จะต้องเป็นที่เข้าใจเช่นกัน บ้างก็เข้าใจอย่างดีมากและผู้อื่นก็ไม่ได้เข้าใจสิ่งใดเลย มีเพียงเท่านั้นที่จะต้องเข้าใจ อัลฟาหมายถึงพระเจ้าหรือบาบา ด้วยการเพียงแต่พูดว่าพระเจ้าหรืออิศวร ลูกก็ไม่มีประสบการณ์ของความสัมพันธ์ของพ่อ ในเวลานี้ทั้งหมดนั้นมีสถิติปัญญาที่เป็นหินเพราะพวกเขาไม่รู้จักพ่อผู้สร้างหรือตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกนี้เฝ้าแต่ชั่วร้าย ในเวลานี้เป็นยุคแห่งการบรรจบพบกัน ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ ลูกเข้าใจสิ่งนี้ แต่ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้สิ่งนี้เช่นกัน เวลานั้นบาบากำลังตกแต่งประดับประดาลูกด้วยความรู้ อย่างไรก็ตามทันทีที่ลูกจากที่นี้ไป มายานนั้นทำให้ลูกคลุกฝุ่นและทำลายเครื่องประดับของความรู้อย่างรวดเร็ว ลูกต้องทำความเพียรพยายามของลูกเองเช่นกัน ลูกๆ บางคนก็พูดอย่างดูร้าย ราวกับว่าพวกเขาไม่ได้รับการตกแต่งประดับประดาเลย พวกเขาเสื่อมทุกสิ่ง นักเรียนที่นั่งอยู่หลังห้องนั้นก็ไม่ได้เอาหัวใจของเขาไว้ในการศึกษาเล่าเรียนมากนัก พวกเขาไปทำงานในโรงงานและกลายเป็นผู้ที่มั่งคั่ง พวกเขาไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนสิ่งใด อย่างไรก็ตามนี่คือการศึกษาศึกษาที่สูงมาก ลูกไม่สามารถจะได้รับการสถานภาพในอนาคตโดยที่ไม่ได้ศึกษาเล่าเรียน ที่นี้ลูกไม่ต้องนั่งในโรงงานและทำงานที่ทำให้ลูกนั้นกลายเป็นผู้ที่มั่งคั่ง ทุกสิ่งนั้นกำลังจะถูกทำลาย เพียงรายได้ที่ไม่สูญสลายของลูกเท่านั้นที่จะไปกับลูก ลูกรู้ว่าเมื่อใครตายเขานั้นก็จะไปมือเปล่า เขาไม่ได้นำสิ่งใดติดมือไปกับเขา ลูกจะไปด้วยมือที่เต็มเปี่ยมของลูก สิ่งนี้เรียกว่ารายได้ที่แท้จริง นี่คือนำรายได้ที่แท้จริงสำหรับ 21 ชาติเกิดของลูก เพียงพ่อที่ไม่มียึดจำกัดเท่านั้นที่ทำให้ลูกสามารถที่จะหารายได้ที่แท้จริงได้ ลูกๆ ได้เห็นภาพลักษณ์นี้ แต่ลูกก็จดจำพ่อผู้ปราศจากภาพลักษณ์ เพราะลูกเองก็เป็นดวงวิญญาณและดวงวิญญาณก็เห็นแต่พ่อของพวกเขาเท่านั้น ลูกศึกษาเล่าเรียนกับท่าน ลูกไม่ได้เห็นดวงวิญญาณหรือดวงวิญญาณสูงสุด แต่ลูกรู้จักพวกเขาด้วยสถิติปัญญาของลูก: ฉัน, ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลายและร่างกายนี้สูญสลาย ถึงแม้ว่าพ่อนี้จะมองเห็นลูกๆ เบื้องหน้าท่าน สถิติปัญญาของท่านนั้นก็ตระหนักรู้ว่าท่านกำลัง

อธิบายแก่ดวงวิญญาณ อะไรที่พ่อกำลังสอนลูก ๆ อยู่ในเวลานี้ไม่ได้มีสิ่งใดเลยนอกจากสัจจะ ไม่ได้มีร่องรอยน้อยนิดที่สุดของความหลอกลวงในนั้น ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของดินแดนแห่งสัจจะ ในขณะที่นี่คือดินแดนของความหลอกลวง ยุคเหล็กคือดินแดนของความหลอกลวง และยุคทองคือดินแดนแห่งสัจจะ มีความแตกต่างราวกับกลางวันและกลางคืน ในยุคทองไม่มีเรื่องของความทุกข์ ชื่อที่แท้จริงคือดินแดนแห่งความสุข เพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่จะทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุขนั้น ท่านไม่มีภาพลักษณ์ ในขณะที่ผู้อื่นทั้งหมดมีภาพลักษณ์ ชื่อของดวงวิญญาณของท่านเปลี่ยนไปไหม? ชื่อของท่านคือชีวาเสมอ ผู้อื่นทั้งหมดนั้นก็กล่าวได้ว่าเป็นดวงวิญญาณ และชื่อที่พวกเขาได้รับนั้นก็อ้างอิงถึงร่างของพวกเขา ชีวาลิงกัมนั้นก็เป็นตัวแทนของผู้ไม่มีตัวตน มหาสมุทรแห่งความรู้, มหาสมุทรแห่งความสงบ คือค้ำยกองของชีวา ท่านคือพ่อด้วยเช่นกัน และดังนั้นอย่างแน่นอนที่ลูกจะได้รับมรดกจากพ่อ สิ่งสร้างไม่ได้รับมรดกจากสิ่งสร้าง ผู้สร้างจะให้มรดกแก่ลูก ๆ ของท่าน เมื่อใครบางคนมีลูกของเขาเอง เขาควรจะให้มรดกแก่ลูกของพี่ชายหรือน้องชายของเขาหรือ? ที่นี้ด้วยพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดให้มรดกแก่ลูก ๆ ที่ไม่มีขีดจำกัดของท่าน นี่คือการศึกษาล้ำเรียน เช่นที่ผู้คนได้กลายเป็นนักกฎหมาย ฯลฯ ด้วยการศึกษาล้ำเรียน โยคะของพวกเขาขึ้นเชื่อมโยงกับการศึกษาล้ำเรียนของพวกเขาและผู้ที่ยกย่องการศึกษาล้ำเรียนนั้น ที่นี้ผู้ที่กำลังสอนลูกนั้นปราศจากภาพลักษณ์ ลูกดวงวิญญาณนั้นก็ปราศจากภาพลักษณ์เช่นกัน พ่อพูดว่า พ่อกำลังสอนลูกดวงวิญญาณ ลูกต้องเข้าใจว่าพ่อกำลังสอนลูกเช่นกัน พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นและสอนลูก เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาล้ำเรียน เป็นดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์ของความสุขและความทุกข์ผ่านร่างกาย เมื่อดวงวิญญาณละร่าง ไม่ว่าลูกนั้นจะทุบตีร่างกายมากมายเพียงไรก็ตาม นั่นก็ราวกับว่าลูกกำลังทุบตีฝุ่นผง พ่ออธิบายแก่ลูกช้าแล้วช้าเล่า: คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ บาบารู้ว่าลูกเข้าถึงทุกสิ่งตามลำดับกันไป บ้างนั้นก็เป็บบุตูอย่างยั้งที่พวกเขาขึ้นไม่ได้เข้าใจสิ่งใด ความรู้ที่ง่ายตายอย่างยั้ง แม้แต่ผู้ที่ตบอดเป็นง่อยหรือพิการก็สามารถที่จะเข้าใจ เพราะทุกสิ่งนั้นได้มีการอธิบายไว้แก่ดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณนั้นไม่ได้พิการหรือเป็นง่อย เป็นร่างกายที่เป็นเช่นนั้น พ่อตั้งที่นี้และอธิบายแก่ลูกอย่างชัดเจน อย่างไรก็ตามพวกเขามีนิสัยมาจากหนทางของบัดดีที่ทำการนั่งปิดตา และดังนั้นพวกเขาจึงทำเช่นเดียวกันที่นี้ ราวกับว่าพวกเขาขึ้นขาชิ่ง พ่อพูดว่า: อย่าได้ปิดตาของลูก ขณะที่กำลังมองดูใครบางคนที่อยู่เบื้องหน้าลูก เก็บรักษาพ่อไว้ในสติปัญญาของลูก เพียงเท่านั้นเองที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย สิ่งนี้ง่ายตายอย่างยั้ง! กระนั้นก็ตามลูกพูดว่า: บาบ่า ฉันไม่สามารถที่จะจดจำท่าน อ้า! แต่ลูกสามารถจะจดจำพ่อทางร่างของลูก ผู้ที่ลูกได้รับมรดกที่มีขีดจำกัดจากเขาได้ จนกระทั่งลูกตาย และผู้เดียวนี้คือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของดวงวิญญาณทั้งหมด และลูกไม่สามารถจะจดจำท่านได้! ลูกเรียกหาพ่อนี้ โอ้ พระเจ้า, ผู้เป็นพ่อ ได้โปรดขึ้นทางฉัน! ในความเป็นจริงเป็นสิ่งที่ผิดที่จะพูดเช่นนั้น พ่อฉันไม่ได้เป็นผู้ขึ้นทางของเพียงคนเดียว ท่านคือผู้ขึ้นทางที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านจะไม่ได้ปลดปล่อยเพียงคนเดียว พ่อพูดว่า: พ่อมาและประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มีการกิเลสแก่ทุกคน พ่อได้มาเพื่อพาทุกคนไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ไม่มีความจำเป็นที่จะร้องขอสิ่งใดที่นี้ ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้คนเหล่านั้นก็เข้ามาสู่ขีดจำกัดและเฝ้าแต่พูดว่า “ฉัน! ฉัน!” โอ้ พระเจ้า ได้โปรดให้ความสุขแก่ฉัน! ขจัดความทุกข์ของฉันเถิด! ฉันคือคนบาปที่ตกต่ำ! ได้โปรดเมตตาฉันเถิด! พ่อพูดว่า: พ่อได้มาเพื่อทำให้โลกเก่าที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นใหม่ เหล่าเทพนั้นอาศัยอยู่ในโลกใหม่ พ่อมาทุก 5000 ปี เมื่อลูกได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ นี่คือขุมทรัพย์ที่เป็นเช่นปีศาจ มีเพียงสัตว์เดียวเท่านั้นที่พูดสัจจะ ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือพ่อ ครู และสัตว์อื่น พ่อพูดว่า: ผู้เป็นแม่เหล่านั้นจะเปิดประตูไปสู่สวรรค์ ได้มีการเขียนไว้ด้วยเช่นกันว่า: “ประตูสู่สวรรค์” อย่างไรก็ตามผู้คนไม่สามารถเข้าใจสิ่งนี้ พวกเขา กำลังนอนอยู่ในนรก เพราะเหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกหา บาบากำลังแสดงหนทางไปสู่สวรรค์แก่ลูกในเวลานี้ พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์และพาพวกเขากลับไป ในเวลานี้จึงคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ และบาปของลูกจะถูกตัดทิ้งไป บอกทุกคนเพียงสิ่งเดียว: พ่อพูดว่า: กลายเป็นผู้เอาชนะมาฆา และเหตุนี้เองจึงกลายเป็นผู้เอาชนะโลก พ่อแสดงวิธีการที่จะกลายเป็นนายของโลกให้แก่ลูกทั้งหมด ผู้คนกราบไหว้บูชาลักษมีในเทศกาลดีพมาลา พวกเขา ร้องขอทรัพย์สินสมบัติจากเธอ พวกเขาไม่ได้พูดว่า: ได้โปรดให้พละนามย์ที่ดีหรือเพิ่มพูนช่วงชีวิตของฉันแก่ฉันเถิด ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อ ช่วงชีวิตของลูกนั้นได้กลับมายืนยาวมาก ในเวลานี้ท่านให้ทุกสิ่งแก่ลูก: พละนามย์, ทรัพย์สินสมบัติและความสุข ฯลฯ ผู้คนเหล่านั้นเพียงแต่ร้องขอก่อนกรวดก่อนหินจากลักษมี แต่พวกเขานั้นไม่ได้รับ แม้แต่สิ่งนั้น พวกเขาขึ้นเพียงแต่พัฒนานิสัยนั้น พวกเขาขึ้นก็จะไปอยู่เบื้องหน้าเหล่าเทพเพื่อร้องขอบางสิ่ง ที่นี้ลูกไม่ต้องร้องขอสิ่งใดจากพ่อ พ่อพูดกับลูก: ด้วยการจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอลูกจะกลายเป็นนาย และด้วยการรู้จักวงจรโลกลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองโลก ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ไม่มีความจำเป็นที่จะพูดสิ่งใดสำหรับสิ่งนี้ เพราะลูกกำลังได้รับมรดกแห่งสวรรค์จากพ่อ ในเวลานี้ลูกจะกราบไหว้บูชาพวกเขาไหม? ลูกรู้ว่าลูกเองจะกลายเป็นเช่นพวกเขาเหล่านั้น ดังนั้น

เหตุใดลูกจึงกราบไหว้บูชาวัตถุธาตุทั้งห้าเหล่านั้นเล่า? เรากำลังได้รับอำนาจในการปกครองโลก และดังนั้นพวกเราจะต้องทำอะไรกับสิ่งนี้? ลูกไม่ได้ไปที่วัด ฯลฯ ในเวลานี้ พ่อพูดว่า: ทั้งหมดนั้นคือเครื่องประกอบของหนทางของบักดี ในความรู้ก็มีเพียงคำพูดเดียว “จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ!” ก็เท่านั้นเอง ด้วยการจดจำระลึกถึงนี้ที่บาปของลูกจะถูกตัดไปและลูกจะกลับมาหาไท่ประธาน ลูกเคยเต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรม และลูกต้องกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง ผู้คนไม่ได้เข้าใจสิ่งนี้ พ่อต้องทำความเข้าใจพยายามอย่างมากกับผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหิน ลูกควรจะมีศรัทธาในสิ่งนี้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้น ไม่มีผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนาใดสามารถบอกสิ่งเหล่านี้แก่ลูก ผู้ที่ไม่ใช่พระเจ้า เวลานี้ท่านอยู่ในตอนสิ้นสุดของหลายต่อหลายชาติเกิดของท่าน พ่อเข้ามาในผู้ที่ได้ใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม ท่านเคยเป็นเด็กชาวบ้าน และแล้วท่านก็ได้กลับมาสวยงามจากนรกเกลียด ท่านเคยเป็นเด็กชาวบ้านอย่างแท้จริง และแล้วเมื่อท่านได้กลายเป็นผู้ที่ธรรมดาเล็กน้อย บาบาก็ได้เข้ามาในท่าน เพราะเตาเผาขึ้นต้องมีการสร้างขึ้น ใครเล่าที่จะเลี้ยงดูพวกเขาทั้งหมด? ดังนั้นอย่างแน่นอนใครบางคนที่มีธรรมดานั้นก็เป็นที่ต้องการ ประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดต้องเป็นที่เข้าใจ พ่อตัวท่านเองนั้นพูดว่า: พ่อเข้ามาในผู้หนึ่งในตอนสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของท่าน ท่านนั้นได้กลายเป็นผู้ที่ไม่มีบริสุทธิที่สุด และแล้วท่านก็เป็นผู้ที่จะกลับมาบริสุทธิที่สุดเช่นกัน ท่านได้ใช้ 84 ชาติเกิด และสิ่งเดียวกันก็ใช้กับลูก ไม่ได้มีเพียงหนึ่งเดียว มีอยู่มากมายเพียงผู้ที่จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์และจันทราวศ์เท่านั้นที่จะมาที่นี่ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่พวกเขาทำที่เหลือนั้นก็จะไม่สามารถอยู่ที่นี่ ผู้ที่มาภายหลังจะรับฟังความรู้เล็กน้อย และแล้วพวกเขาก็จะลงมาจากหลัง อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำความเพียรพยายามที่จะเก็บรักษาเครื่องประดับไว้อย่างถาวรของความรู้ที่พ่อให้กับลูก อย่าได้ทำลายเครื่องประดับของความรู้ของลูกในฝุ่นผงของมายา ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีและหารายได้ที่ไม่สูญสลาย
2. ขณะที่มองดูภาพลักษณ์นี้ นั่นคือร่างกายที่มีชีวิตที่อยู่เบื้องหน้าลูก จงจดจำพ่อผู้ที่ปราศจากภาพลักษณ์ด้วยสติปัญญาของลูก อย่าได้พัฒนานิสัยของการนั่งปิดตาของลูก อย่าได้ร้องขอสิ่งใดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เพียรพยายามที่เข้มข้นผู้ที่รู้ความสำคัญของเวลา และดังนั้นไปด้วยความเร็วและมาเป็นอันดับแรก ดวงวิญญาณผู้ที่มาในบทบาทอะแควมิพรของการมาที่หลังและการไปอย่างรวดเร็ว การไปอย่างรวดเร็วและการมาเป็นอันดับหนึ่ง ดังนั้น รู้ถึงความสำคัญของเวลาและนำพรที่ลูกได้รับไปสู่รูปทางปฏิบัติ การหล่อเลี้ยงที่เป็นอะแควมิทำให้ลูกมีพลังอย่างง่ายดายและดังนั้นลูกสามารถเคลื่อนไปยังข้างหน้ามากเท่าที่ลูกต้องการ เพราะว่าบัพดาตาและดวงวิญญาณเครื่องมือเฝ้าแต่ให้พรกับทุกดวงวิญญาณสำหรับพวกเขาให้บินไปข้างหน้า ลูกได้รับโชคของการทำความเพียรพยายามอย่างง่ายดายด้วยความรวดเร็ว

คติพจน์: ด้วยสำนึกถึงของมนตราที่ยิ่งใหญ่ของ “ไม่มีตัวตนและมีตัวตน” กลายเป็นโยคีที่สม่ำเสมอ

*** โอมขานติ ***